

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะ
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
A STUDY OF USING THE TASK-BASED APPROACH TO ENHANCE
LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF STUDENTS IN PRIMARY 3
BANGKHUNTIENSUKSA SCHOOL, BANGKHUNTIEN DISTRICT, BANGKOK

เรณู รื่นยง
Raynoo Ruenyoot

โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
Bangkhuntiensuksa School, Bangkhuntien District, Bangkok.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลาทั้งหมด 14 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติจำนวน 4 แผน ได้แก่ แบบบันทึกหลังสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินงานปฏิบัติ และแบบบันทึกการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้สถิติที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The objective of this research was to study the students' english listening-speaking skills through task-based learning of students in primary 3 Bangkhuntiensuksa School, Bangkhuntien District, Bangkok. The subjects were 40 primary 3 students by simple random sampling.

The study lasted 14 weeks (2 hours a week plus 2 hours pretest and posttest). The One-Group Pretest-Posttest Design was used during the experiment. The instruments used in this study were four task-based learning lesson plans, the lesson plan observation form, the pre-test and post-test on English for listening-speaking skills, the task evaluation form, and the learning-log. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples. The results of this study revealed that the students' English listening-speaking ability before and after the task-based learning experiment was significantly different at the level of 0.01

Keywords: Using the Task-Based Approach to Enhance Listening and Speaking Skills

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันนี้มีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เริ่มจากวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนวิธีแรกสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องของการจดจำกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของไวยากรณ์และศัพท์ทันที แต่วิธีการสอนนี้ผู้เรียนไม่สามารถนำมาใช้พูดในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการสอนวิธีนี้ไม่เน้นทักษะด้านการฟังและพูดเลย [1] ต่อจากนั้นจึงได้มีความพยายามที่จะหาวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น เนื่องจากวิธีการสอนแบบแปลนั้นยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) ขึ้นมา โดยวิธีการสอนนี้มุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะด้านการฟังและพูดและใช้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอน แต่วิธีการสอนแบบนี้มุ่งเน้นเฉพาะการฟังและพูดเท่านั้นไม่ได้เน้น

ทักษะด้านอื่นเลย [2] หลังจากนั้นจึงเกิดวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) วิธีการสอนแบบนี้เป็นไปตามการสอนธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือ เริ่มจากการฟังและพูด โดยการให้ผู้เรียนฝึกพูดรูปแบบประโยคซ้ำๆ แต่การฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ [1]

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ายังไม่สามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยภาษาที่เรียนมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาจากการที่ผู้เรียนทำงานปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนกำหนด [3] มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน [3-4] ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการทำงานปฏิบัติ เช่น เตรียมคำศัพท์

แนะนำหัวข้อภาษาเป้าหมายก่อนการทำงานปฏิบัติแก่ผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนศึกษารูปแบบการทำงานปฏิบัติที่มีลักษณะคล้ายกับงานปฏิบัติที่จะต้องปฏิบัติจริง ขั้นที่สอง คือ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติจริง โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายของงานปฏิบัติที่ตั้งไว้ โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาในด้านความหมายเพื่อสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา และขั้นสุดท้าย คือ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาใช้ภาษาให้มีความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) และขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) เน้นให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม วิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อให้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่ว และความถูกต้องในการใช้ภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานปฏิบัติ

นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เช่น สกิน [5] และวิลลิส [4] กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง โดยใช้ภาษาในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ วิลลิส [4] ยังได้ย้ำถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติว่าเป็นการนำความรู้ที่เรียนมาฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดและการเขียน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังช่วยฝึกการแก้ไขปัญหา มีความสนุกสนาน และเกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน ดอฟตีและปีกา [6] และโพโตสและเอลลิส [7] ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัติและพบว่าการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัตินี้มีผลต่อประสิทธิภาพใน

การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเพราะผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาด้วยการทำงานในลักษณะต่างๆ กัน ทำให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนพัฒนาเพิ่มมากขึ้น มีนักวิจัยไทยได้ทำการศึกษาวิจัยการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ลัดดาวัลย์ อารัมพร [8] ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นเมื่อได้รับการทดลองแล้ว และกัลย์ลาภรณ์ มหาพัฒนาไทย [9] ได้ทำการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเพิ่มสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรและสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ๑13101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า จำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนทำการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง และทดสอบหลังทำการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 28 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาตามที่ระบุไว้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ13101 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวม 4 เรื่อง ได้แก่ Location Indoor, Hobbies, Food and Drink และ Possession

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ Location Indoor, Hobbies, Food and Drink และ Possession โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์การตรวจในด้านความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา และความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์ 80/80 ได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 91.25/84.83

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 Listening Test ตอนที่ 2 Speaking Test โดยแบบทดสอบฟังเป็นแบบปรนัย จำนวน 3 ตัวเลือก ได้ตรวจสอบโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีเท่ากับ 0.5-1.0 มาใช้เป็นแบบทดสอบ และได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่างช่วง 0.35-0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.25-0.65 ได้ค่า

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 ส่วนแบบทดสอบพูดเป็นแบบทดสอบอัตนัยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

3. แบบประเมินงานปฏิบัติ

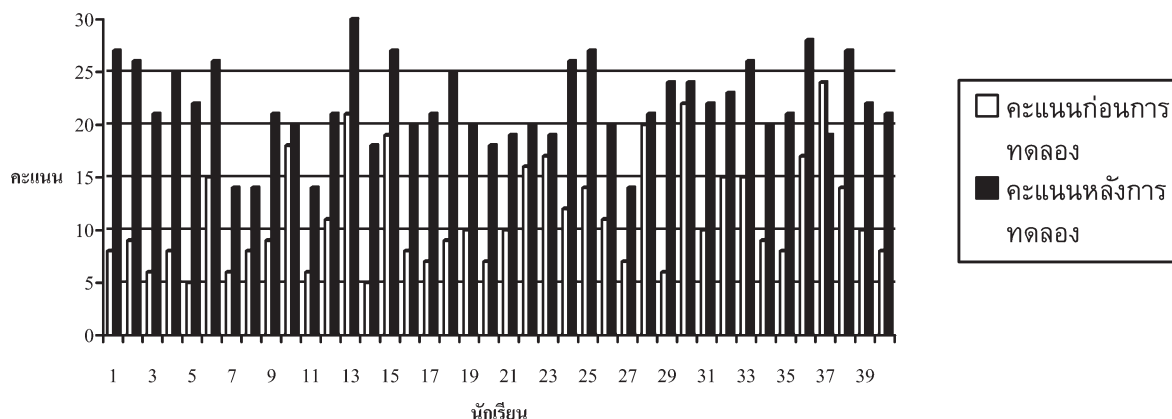
แบบประเมินงานปฏิบัติเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) รายการที่ประเมินประกอบไปด้วยเนื้อหา การเรียบเรียง การใช้ภาษา การจัดรูปแบบของงานปฏิบัติ และการนำเสนอชิ้นงาน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินงานปฏิบัติเท่ากับ 0.85

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) วัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง ใช้แผนการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ จำนวน 4 แผน ในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนทุกๆ แผนการเรียนรู้ หลังจากนั้นแล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับกับแบบทดสอบก่อนเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองเพิ่มสูงขึ้น แสดงเป็นแผนภูมิในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

จากภาพที่ 1 พบว่าคะแนนด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น โดยนักเรียน 2 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 30 ขึ้นไป นักเรียน 5 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 25 ขึ้นไป นักเรียน 11 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป นักเรียน 7 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 20 นักเรียน 8 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 15 นักเรียน 6 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 10 และนักเรียน 1 คน มีพัฒนาการลดลงร้อยละ 8.33

2. เปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนำคะแนนที่ได้จากความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมาหาผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	40	11.50	5.14			
หลังการทดลอง	40	21.83	4.04	413	5289	12.74**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองคือ 11.50 และหลังการทดลอง คือ 21.83 แสดงว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. วิเคราะห์การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ใช้แบบประเมินงานปฏิบัติประเมินนักเรียนในระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคล โดยทำการประเมินงานปฏิบัติตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 แล้วนำผลคะแนนจากการประเมินดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ย ผลการประเมินปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินงานปฏิบัติตามสภาพจริงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหา (2 คะแนน)	1.43	0.68	1.63	0.49	1.70	0.46	1.88	0.33
การเรียบเรียง (2 คะแนน)	1.35	0.66	1.58	0.50	1.65	0.48	1.83	0.38
การใช้ภาษา (2 คะแนน)	1.38	0.67	1.60	0.54	1.65	0.48	1.75	0.44
การจัดรูปแบบของงาน ปฏิบัติ (2 คะแนน)	1.33	0.65	1.58	0.50	1.60	0.50	1.68	0.47
การนำเสนอผลงาน (2 คะแนน)	1.40	0.59	1.50	0.51	1.50	0.50	1.60	0.50

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินงานปฏิบัติในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ซึ่งได้รับการประเมินตามรายการประเมินงานปฏิบัติโดยรวมมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดสูงขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่าโดยรวมแล้ว

นักเรียนมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดที่เพิ่มสูงขึ้น

อภิปรายผล

1. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยดังกล่าวนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้มีผลเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จึงมีผลช่วยพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่

- ขั้นก่อนปฏิบัติงาน เป็นการเตรียมความพร้อมความรู้ทางภาษาเป้าหมายที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานปฏิบัติให้นักเรียน เช่น การพูดแนะนำหัวข้อ การสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาการเล่นเกมทบทวนคำศัพท์ในบทเรียน

- ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายจากการทำงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นค้นคว้า เป็นการให้นักเรียนได้ศึกษาด้านคำศัพท์และรูปแบบโครงสร้างภาษาที่ต้องใช้ในการทำงานปฏิบัติจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษหรือสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ขั้นปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติโดยผู้เรียนอาจทำเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่ม และขึ้นรายงานผลเพื่อวิเคราะห์ภาษา เป็นการให้นักเรียนได้จดบันทึกภาษาที่ได้ใช้ในขณะทำงานปฏิบัติลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ส่วนที่ 1 แล้วจึงออกมารายงานผลภาษาที่ได้บันทึกนั้นหน้าชั้นเรียน

- ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะสอนโครงสร้างภาษาที่เป็นปัญหาเพิ่มเติม แล้วแจกใบความรู้ให้นักเรียนเพื่อวิเคราะห์หาที่ผิดที่ถูกต้องของรูปแบบโครงสร้างภาษาและแก้ไขให้ถูกต้อง และขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้รูปแบบโครงสร้างภาษาที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

สำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะสอนโครงสร้างภาษาที่เป็นปัญหาเพิ่มเติม แล้วแจกใบความรู้ให้นักเรียนเพื่อวิเคราะห์หาที่ผิดที่ถูกต้องของรูปแบบโครงสร้างภาษาและแก้ไขให้ถูกต้อง และขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้รูปแบบโครงสร้างภาษาที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

2. การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่าโดยรวมแล้วนักเรียนมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการปฏิบัติที่ได้ใช้ในงานวิจัยนี้ มีความน่าสนใจ มีความท้าทายทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษา อีกทั้งมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ซึ่งงานปฏิบัติที่ได้ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่

- งานปฏิบัติการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap Activity) โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ (A & B) เพื่อค้นหาตำแหน่งของสิ่งของที่แตกต่างกันภายในห้องเรียน ซึ่งนักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายจากการพูดซักถามโต้ตอบกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนเองต้องการ อีกทั้งทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน มีความสนใจต่อการร่วมกิจกรรมได้อย่างมาก จึงส่งผลทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์ [10] ได้กล่าวถึงการใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลว่าเป็นการช่วยทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกกลวิธีในการสนทนา และเกิดการเรียนรู้ อีกทั้งกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลยังช่วยสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาโดยการใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่น และงานวิจัยของซีเชคแดด [11] ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information

Gap Task) โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองให้สมบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

- งานปฏิบัติการทำกิจกรรมค้นหาเพื่อน (Find Your Partner) โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมค้นหาเพื่อนที่ชอบงานอดิเรกเหมือนกับตนเอง ซึ่งงานปฏิบัติขั้นนี้ นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในการพูดสนทนาถามตอบกับเพื่อนๆ เพื่อค้นหาคู่ของตนเอง เนื่องจากนักเรียนไม่ต้องการพบคู่ของตนเป็นคนสุดท้าย จึงทำให้นักเรียนพยายามที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย จากการสังเกตในขณะทำกิจกรรม พบว่านักเรียนมีความชื่นชอบและสนุกสนานกับการทำกิจกรรมเป็นอย่างมาก ดังคำกล่าวที่ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษานั้นควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน [12] อีกทั้งฮาเมอร์ [13] ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาว่ากิจกรรมที่จัดนั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษา

- งานปฏิบัติการทำกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน เพื่อเลือกรายการอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนต้องการรับประทานแล้วออกมารายงานและนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน ซึ่งผลจากการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายจากการสนทนาถามตอบกับเพื่อนๆ ภายในกลุ่มของตนเอง และจากการได้ออกมาพูดรายงานและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ดังคำกล่าวของกุศยา แสงเดช [14] ได้กล่าวว่าการฝึกเป็นกลุ่มย่อยนั้นเป็นการฝึกภาษาอย่างดีเยี่ยม ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้จากกันและกัน เป็นการฝึกภาษาในชีวิตจริง เพราะการใช้ภาษาคือการพูดกับคนอื่น และสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่าในการสอนทักษะการฟังนั้นครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากการพูดอธิบาย รายงาน หรือการเล่าเรื่องต่างๆ [15-16] และคำกล่าวของ

อันเดอร์ฮิลล์ [17] กล่าวถึงการจัดกิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการพูดไว้อย่างสอดคล้องกัน คือการให้นักเรียนอภิปราย รายงาน สัมภาษณ์ บรรยายภาพ เล่าเรื่อง หรือพูดเติมข้อความให้สมบูรณ์

- งานปฏิบัติการเล่นเกม คือ การให้นักเรียนเล่นเกมทายสิ่งของว่าสิ่งของที่เป็นปริศนานั้นเป็นของใคร โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย คือ (A & B) แล้วให้แต่ละฝ่ายผลัดกันทายสิ่งของที่เป็นปริศนานั้นว่าเป็นของใคร โดยนักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเป้าหมายจากการซักถามและตอบคำถาม เพื่อค้นหาเจ้าของของสิ่งของที่เป็นปริศนาให้พบ นอกจากนั้นแล้วในขณะปฏิบัติกิจกรรมผู้วิจัยพบว่าการปฏิบัติแบบการเล่นเกมนั้นช่วยจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้มาก นักเรียนมีความชื่นชอบ มีความสนุกสนาน นักเรียนให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมเป็นอย่างดี ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า เกมภาษาช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนจำนวนมากเกิดความสนุกสนาน สนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียน และเกมภาษายังช่วยครูสร้างบริบทที่มีความหลากหลายทางภาษาและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน [18] อีกทั้งงานวิจัยของอนุภาพ ดลโสภณ [19] ทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจะเห็นได้ว่างานปฏิบัติที่ออกแบบล้วนมุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักเรียนฝึกใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างทำการทดลองเป็น

รายบุคคล ตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่า ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นั้นมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 1.33-1.43 หมายความว่าการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ของผลการทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี คืออยู่ระหว่าง 1.50-1.63 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พบว่าการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เพิ่มสูงขึ้น คืออยู่ระหว่าง 1.50-1.70 และจากผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 พบว่าผลการประเมินการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 1.60-1.88 จากผลการประเมินงานปฏิบัติดังกล่าวโดยรวมแล้วมีแนวโน้มค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าโดยรวมนักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น

ผลจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ผลปรากฏว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติโดยรวมเพิ่มขึ้น โดยนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 1.6-31.67 ในจำนวน 39 คน มีนักเรียนเพียง 1 คนเท่านั้นที่มีพัฒนาการลดลงหลังการทดลองคือลดลงร้อยละ 8.33 ซึ่งถือว่าลดลงในจำนวนไม่มากนัก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนคนนี้ไม่มีการพัฒนาด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากนักเรียนคนนี้ไม่ชอบกิจกรรมการออกมารายงานและนำเสนอหน้าชั้นเรียน นักเรียนมีความกลัวและกังวลทุกครั้งเมื่อต้องออกมารายงานหน้าชั้นเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่กระตือรือร้นและไม่สนุกสนานต่อการร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร ซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนผู้นี้เป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรฝึกให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและเคยชินกับการออกมารายงานและนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น และให้นักเรียนมีเวลาในการเตรียมตัวมากขึ้น

และให้ความช่วยเหลือนักเรียนจนนักเรียนมีความมั่นใจก่อนที่จะฝึกให้นักเรียนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติที่ออกแบบให้มีความท้าทาย น่าสนใจ และมีความหลากหลาย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจไม่เข้าใจหรือสับสนเกี่ยวกับวิธีการทำงานปฏิบัติ ครูผู้สอนควรชี้แจงและอธิบายพร้อมทั้งสาธิตวิธีการทำงานปฏิบัติให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำงานปฏิบัติ

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลดีต่อการพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนขึ้นอยู่กับการออกแบบงานปฏิบัติของครูผู้สอนเป็นสำคัญ การออกแบบงานปฏิบัติจึงควรคำนึงถึงความน่าสนใจ ความทันสมัยต่อเหตุการณ์ ความเหมาะสมกับวัย และควรคำนึงถึงความสามารถทางการเรียนภาษาที่แตกต่างกันของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางการเรียนภาษาที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ดังนั้นในการออกแบบงานปฏิบัติจึงควรคำนึงถึงความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอย่างทัดเทียมกัน

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติควรออกแบบให้มีกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม ไม่ควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติเดี่ยว เนื่องจากงานปฏิบัติที่เป็นกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มนั้นช่วยทำให้นักเรียนได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดได้เป็นอย่างดี

1.4 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรให้

ความสำคัญต่อเวลาที่จัดให้เพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติเสร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ถ้าให้เวลามากเกินไปจะทำให้นักเรียนทำงานปฏิบัติอย่างไม่มีความกระตือรือร้น และถ้าให้เวลาน้อยจนเกินไปจะทำให้นักเรียนเร่งรีบที่จะทำงานปฏิบัติให้เสร็จจนทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาจากการทำงานปฏิบัติได้ดีเท่าที่ควร

1.5 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติควรให้ความสำคัญในการจัดห้องเรียนให้มีพื้นที่พอเหมาะสำหรับการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงออกในการเรียนรู้ภาษาภายในห้องเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

เอกสารอ้างอิง

- [1] นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [2] อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- [3] Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. New York: Oxford University Press.
- [4] Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburgh: Longman.
- [5] Skehan, P. (1998). *A Cognitive to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- [6] Doughty, C.; & Pica, T. (1986, June). Information Gap Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition? *TESOL Quarterly*. 20(20): 305-325.
- [7] Fotos, S.; & Ellis, R. (1991, winter). Communicating about Grammar; A Task-Based Approach. *TESOL Quarterly*. 25(4): 605-629.
- [8] ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- [9] กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย. (2548). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวราเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในระดับอื่นๆ
- 2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติกับตัวแปรอื่นๆ เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน
- 2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติกับการเรียนการสอนภาษาอื่น เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น
- 2.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการเขียนเรียงความวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

- [10] Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- [11] Cicekdag, M.A. (1995). Information Gap Activities. In *Dialogue Language Instruction*. pp. 59-64.
- [12] Johnson, K.; & Morrow, K. (1986). *Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom*. Hongkong: Longman.
- [13] Harmer, J. (1993). *The Practice of English Language Teaching*. Hongkong: Longman.
- [14] กุศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- [15] Davies, P.; & Pearse, E. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- [16] Rost, M. (1991). *Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London: Prentice Hall.
- [17] Underhill, N. (1988). *Testing Spoken Language*. New York: Cambridge University Press.
- [18] Wright, A.; Betteridge, D.; & Buckby, Michel. (1998). *Game for Language Learning*. 11th ed. Longman: Cambridge University Press.
- [19] อนุภาพ ดลโสภณ. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.